

Foto-obálka: petr grepl

Tržní ceny za dřevo přinesou v příštím roce rekordní tržby

Předběžné výsledky jednoročních tendrů Lesů ČR na práce v lesích v roce 2011 ukazují, že výnosy za prodej dřeva dosáhnou rekordní částky 10,1 miliardy korun.

Současně se podařilo snížit přímé náklady (cenu tzv. služeb – zejména pěstební činnost a těžba dřeva) zhruba o třetinu na 2,45 miliardy korun. Výsledné saldo (tržby mínus náklady) ve výši 7,66 miliardy korun bude o tři miliardy korun vyšší než v letošním roce, což představuje meziroční nárůst 70 procent. Hospodářské výsledky za rok 2011 by tak měly zaznamenat nárůst takřka o 3 miliardy a překonat i rekordní

letošní zisk. LČR v příštím roce historicky vykážou nejvyšší hospodářský výsledek za celou dobu existence státního podniku. Veškeré pozitivní výhledy ale mohou být zmařeny, pokud bude tendr opětovně zastaven ÚOHS.

„Předběžné výsledky ukazují, že pokud je Lesům ČR dovoleno prodávat státní dřevo za tržních podmínek, dokážou pro stát vygenerovat rekordní zisky. Nabízené vysoké ceny dřeva reflektují skutečnost, že na trhu v příštím roce již nebude žádný masivní objem dřeva ze státních lesů zprostředkovaný za netržní ceny Hradeckou lesní a dřevařskou společností. Výběrové řízení bylo vypsáno správně a přinese státu maximální ekonomické výhody. Jediné, o co ve skutečnosti oponenti tendru z řad dřevozpracujícího průmyslu usilují, je, aby nemuseli platit za státní dřevo tržní ceny,“ říká generální ředitel Lesů ČR Svatopluk Sýkora. Tendru se zúčastnilo celkem 67 uchazečů, kteří podali 1 189 nabídek. Největší zájem byl o LHC Spálené Poříčí, na který nabídku podalo celkem 20 uchazečů. Naopak nejmenší zájem byl o LHC Opava, kde nabídku podalo pouze pět uchazečů. Nesplnily se také obavy, že by větší smluvní územní jednotky odradily od zájmu o tendr menší firmy. O zakázku s nejvyšším objemem těžby – LHC Jeseník – mělo zájem 11 uchazečů stejně jako o zakázku s nejnižším objemem těžby - LHC Sokolov. Ukazatel takzvaného průměrného zpeněžení dřeva dosáhne v příštím roce průměrné výše 1 408 korun za metr krychlový.

Péče o lesy se nezastaví

Vyšších zisků nebude v žádném případě dosaženo na úkor péče o les. LČR budou pokračovat v dosavadním trendu - celkový roční objem těženého dřeva se nebude navyšovat, vzrostou ukazatele přirozené i umělé obnovy lesa stejně jako náklady na pěstební činnost, které v letech 2010 a 2011 dosáhnou úrovně necelých dvou miliard korun. Podnik zároveň na celém spravovaném území obhájil držení certifikátu PEFC jako dokladu o vysokém standardu a kvalitě hospodaření v lesích, který uděluje nezávislý certifikační orgán. Jednotlivé konkrétní lesnické činnosti budou vítězové tendru pouze provádět podle podrobných projektů a pod odborným dozorem Lesů ČR. Pro konkrétní územní

jednotku jsou vždy v daném kalendářním roce stanoveny objem těžby, rozsah a struktura nové výsadby, minimální plošný rozsah výchovných zásahů i ostatních pěstebních činností.

Od ledna budou práce pokračovat

Otevřené výběrové řízení nyní pokračuje průběžným hodnocením předložených nabídek s tím, že finální výsledky by mohly být známy koncem listopadu. Na celém území by smlouvy s vítězi tendru měly být podepsány do konce tohoto roku, aby práce v lesích počínaje prvním lednem 2011 kontinuálně pokračovaly.

„V médiích jsme se dočetli, že na ÚOHS byly na tendry zatím podány tři stížnosti. Pokud by se úřad rozhodl tendr opět pozastavit, reálně hrozí, že dosažené pozitivní efekty budou zmařeny. Lesy ČR mají v příštím roce historickou šanci, že budou moci poprvé za celou dobu své existence prodávat 100 procent dřeva za 100% tržní ceny. V tom nespatřujeme nic diskriminačního, protože tendry byly velmi transparentní a otevřené,“ uzavírá generální ředitel Lesů ČR Svatopluk Sýkora.

Využití přirozené obnovy lesa na LS Luhačovice

Lesníci z lesní správy Luhačovice v současné době navazují při obnovách listnatých porostů na bohatou lesnickou tradici v maximálním využívání tvořivých sil přírody.

Pěstební systém, který je zde uplatňován, vychází z přímého vztahu mezi výchovou a obnovou lesních porostů. Listnatým porostům je věnována intenzivní péče do 50-60 let a následující zásahy v dospívajících kmenovinách jsou zaměřeny na vytváření optimálních podmínek pro přirozenou obnovu. Ty spočívají v péči o vývoj korun cílových stromů (až dvojnásobné zvýšení plodnosti, zvýšený přírůst),

ale také v péči o podúroveň, která podstatnou měrou reguluje světlostní a teplotní podmínky a tím i humifikaci. Aby nedošlo k zabuření půdy, je nutné pečlivě sledovat intenzitu těchto zásahů ve vztahu ke stanovišti.

Obnově vždy předchází důkladná rozvaha technologického rázu a časově je obvykle rozložena do třiceti let (zpravidla 20+30+50 % plochy v jednotlivých decenních). Na výchozích liniích se obnova zahajuje maloplošnou clonnou sečí, která postupně přechází v okrajovou clonnou seč. Domycování se provádí po dosažení tzv. biologické samostatnosti, kterou představuje určitá výška zmlazení (cca 1 m), jeho přírůstavost a tím i nepotřebnost další ochrany mateřským porostem.

Seč přípravnou, kterou se snižuje zakmenění na hodnotu cca 0,9-0,8, provádíme přibližně ve 100 letech porostu. Často již po tomto zásahu dojde k nasemenění. Seč semennou (zakm. 0,8-0,6) je vhodné časově usměrnit do semenných let, které však nejsou časté. Proto se využívá i malých úrod, resp. úrod na jednotlivých stromech, které se vyskytují téměř každoročně. Prosvětlovací seč (zakm.

0,6-0,5) je prováděna zásadně po dvou až třech letech po vyklíčení semen. Těží se při ní nejsilnější stromy, resp. všechny stromy, jež by mohly způsobit škody na zmlazení při dalším zásahu. Provedení domýtné seče se pak řídí především vývojem zmlazení s přihlédnutím k potřebě dalšího postupu obnovy. Obecně lze doporučit domýcení porostu nad zmlazením, které dosáhne výšky rovnající se průměrné výšce nejvyšší bylinné buřeni vyskytující se na dané lokalitě.

V počátku porostní obnovy jsou jednotlivé fáze clonné seče obvykle prováděny v klasickém sledu, po jejím rozvinutí jsou postupně slučovány ve dvě fáze, a to prosvětlení snížením zakmenění na 0,7-0,5 dle obnovovaných dřevin a seč domýtnou. Protože je využíváno bočního světla, které proniká do porostu po uvolnění okraje, lze snížit intenzitu těchto zásahů oproti klasické clonné seči. Intenzita prosvětlení je rovněž dána expozicí, směrem postupu obnovy a dostatkem vláhy.

Vytvoření kvalitních mlazin vyžaduje obnovu na dostatečně velkých a souvislých plochách. Postup je usměrňován tak, aby nedocházelo k vytváření strmých okrajů mezi navazujícím zmlazením. Rovněž příliš rychlý postup obnovy, domycování porostních částí nad nedostatečně vytvořeným a vyvinutým zmlazením vede k neúspěchu, který se vyznačuje neúplně zmlazenou plochou, následným zabuřeněním, zmlazením ve skupinkách se strmými okraji, zvýšeným výskytem škod zvěří a nezbytností doplnění umělou obnovou.

Dokonalou realizaci přirozené obnovy porostů lze zabezpečit pouze při důkladně promyšlené technologii těžby a přibližování dříví. Důležité je dodržení směru pádu stromů (v nejkratším směru korunou ven z nárostu), předkacování pouze jednoho nákladu pro přibližovací prostředek (UKT, SLKT), směrování pádu korun zpravidla do jednoho místa a vytahování skácených kmenů upínáním za čep, což snižuje poškozování nárostů. Vyznačení a vybudování přibližovacích linek je nutným předpokladem bezeškodného soustředění dříví a efektivního postupu obnovy. Je nutné zdůraznit i maximální využívání přibližovacích prostředků za příznivých povětrnostních podmínek a ve vhodném ročním období (nejlépe v zimě na sněhové pokrývce).

Lesy ve správě Krajského ředitelství Plzeň

Lesy KŘ Plzeň se nacházejí převážnou měrou v Plzeňském kraji, jen malými výměrami zasahuje do kraje Karlovarského, Jihočeského a Středočeského. Plzeňský kraj je krajem velmi lesnatým, lesnatost

dosahuje 39 %. Průměrná porostní zásoba dosahuje 230 m³/ha, v lesích převládá smrk 59 % a borovice 25 %, 11 % je listnáčů, nejvíce BK a DB - 3 %.

Krajské ředitelství (KŘ) Plzeň sídlí spolu s pracovištěm Správy toků (ST) - oblast povodí Vltavy Benešov, detašované pracoviště Plzeň v Sukově ulici č. 40 v Plzni.

KŘ Plzeň spravuje 135.000 ha lesa v majetku státu a dále vykonává funkci odborného lesního hospodáře (OLH) na 18 000 ha pro 13.227 vlastníků.

Státní lesy představují 18 % rozlohy Plzeňského kraje, tedy zhruba polovinu lesní půdy v kraji spravují LČR, s. p.

Z pěstebních lesních oblastí (PLO) má největší zastoupení 6 - Západočeská pahorkatina 48 %, 11 - Český les 30 %, 13 Šumava 11 %, 12 - Předhůří Šumavy 4 % a 7 - Brdská vrchovina 3 %. Převažující hospodářskou dřevinou je jednoznačně smrk, za ním následuje borovice, která je v Plzeňském kraji významnou dřevinou a u LS Plasy a Stříbro představuje téměř 50 % těžeb i zastoupení.

Těžba KŘ se pohybuje kolem 800.000 až 850.000 m³. Podíl nahodilé těžby běžně kolem 25 %, v roce 2007 byly postiženy kalamitou Kyrill všechny LS, podíl nahodilé těžby byl více než 90 % a těžba dosáhla téměř 1.200 tis. m³. Přirozená obnova lesa je kolem 20 % ročně.

Velká rozloha a rozmanité přírodní podmínky předurčují množství zajímavostí v regionu. Nejnížší bod KŘ leží na Berounce na LS Přeštice (250 m n. m.), nejvyšší je v NPR Černé a Čertovo jezero na Jezerní hoře 1343 m n. m. Výškový rozdíl KŘ je 1100 m, což předurčuje značný rozsah způsobů hospodaření, typů lesa a stanovišť vhodných pro jednotlivé dřeviny.

Každá správa má specifické hospodaření. Na Šumavě a v Českém lese se dobře využívá přirozená obnova (PO) lesa, na LS Železná Ruda a Klatovy je v šumavských honitbách již značně zredukován stav zvěře a to umožňuje přirozenou obnovu nejen SM, ale i JD, BK, JV – návrat k hercynské směsi. Na LS Stříbro jsou k vidění vynikající výsledky v přirozené obnově borovice vedle porostu na násecích. U LS Plasy pracují s PO borovice a dubu pod porosty, atd.

V oblasti KŘ Plzeň se nachází **tři národní přírodní rezervace** - NPR Černé a Čertovo jezero (LS Železná Ruda), Bílá Strž (LS Klatovy) a Chejlava (LS Klatovy) - a značné množství přírodních rezervací. Velká část lesů ve správě LČR patří do CHKO Šumava a od 1. 8. 2005 také CHKO Český les.

přirozená obnova smrku

přirozená obnova buku

Důležitou součástí činnosti všech organizačních složek LČR v rámci kraje jsou aktivní opatření k podpoře mimoprodukčních funkcí lesa (Program 2000). Jedná se především o opravy cyklotras, turistických tras, studánek a jiných objektů v lesích.

Vzhledem k tomu, že na území Plzeňského kraje bylo každoročně z prostředků LČR uvolňováno až 2,5 miliónu korun na tyto potřeby, vystavělo se pro návštěvníky lesa i mnoho nových objektů - altánky,

přístřešky, lavičky, vyhlídky a další. V posledních letech se vkládané prostředky zdvojnásobily. Lesy ČR z programu 2000 financovaly také výstavbu naučných stezek nebo se na této výstavbě v lesích podílely. Prostředky programu 2000 jsou směřovány především do hojně navštěvovaných oblastí, ať je to Šumava a Pošumaví, Český les, severní Plzeňsko nebo Tachovsko. Všude v Plzeňském kraji se dnes jako návštěvníci lesa můžeme setkat s altánky, vyhlídkami a studánkami s označením LČR, a tato místa jsou veřejností ceněna jako místa odpočinku a zpříjemnění pobytu v lesích.

V poslední době se velmi rozvíjí rekreační cykloturistika, ke které jsou využívány lesní cesty a cyklotrasy procházející lesem. Novým hitem je hipoturistika. Pro rok 2010 je v rámci celkového rozpočtu vyčleněno téměř 5 mil. Kč pro podporu těchto mimoprodukčních funkcí lesa a plnění cílů veřejného zájmu na lese.

Zvěř a les aneb myslivci a lesníci – stále aktuální téma nejen na lesní správě Karlovice

Občas se setkáme s tím, že někteří lidé zaměňují pojmy myslivce a lesník anebo je spojují do jednoho významu. Obsah těchto pojmů je však diametrálně odlišný, především pak ve vztahu k pěstování lesa.

Myslivost a lesnictví není ale totéž, třebaže mnoho lesníků je současně myslivci a naopak. Česká republika patří k zemím s nejdelší tradicí v obou druzích těchto lidských aktivit a dosáhla v nich vysoké úrovně. *Myslivost*, na rozdíl od pouhého lovu, který tvořil významnou část obživy našich předků v dávných dobách, je uvědomělou péčí o volně žijící zvěř, jako součástí přírody a národního bohatství – jde o organizovanou,

společensky významnou činnost. *Lesnictví* je disciplínou zaměřenou převážně na hospodaření v lesích jako zdroji obnovitelné dřevní suroviny a poskytovateli ostatních užitků (tzv. ostatních užitečných funkcí lesa). To, co nabývá na významu s postupem civilizace a ovlivňováním kulturní krajiny člověkem, je především interakce uvedených lidských činností.

Pohled na statného, myslivecky řečeno „dobrého“ jelena s náležitou ozdobou na hlavě nebo na pasoucí se srnu se srnčaty potěší jistě oko a srdce každého návštěvníka lesa, nejen myslivce. Les je přirozeným prostředím tzv. biotopem mnoha druhů zvěře.

Zvěř však může být současně pro les významným nebezpečím, znemožňujícím anebo zpomalujícím jeho obnovu a působícím škody na kulturách anebo již vzrostlých mladších porostech. V dávných dobách, kdy původní přirozené lesy měly vyšší úživnost díky vyššímu zastoupení listnatých dřevin a nesrovnatelně větší prostorové a druhové diferenciaci a stavy zvěře byly redukovány přirozenými predátory, byly tyto dvě složky udržovány v rovnováze. Vymizením velkých šelem došlo k tomu, že velká, tzv. spárkatá zvěř, nemá dnes přirozeného nepřítele, proto se může bez problémů množit. Současně došlo k tomu, že člověk hospodařící v lese začal pozměňovat druhovou skladbu v lese a

jeho tvar, především ve prospěch jehličnatých dřevin a vysokokmenného lesa, tedy ve prospěch prostředí, které má nižší úživnost. Snahou a hlavní starostí ve vzájemné spolupráci lesníků a myslivců v dnešní době je tedy dosažení rovnovážného stavu mezi zvěří a lesem tak, aby se obě složky životního prostředí vzájemně negativně neovlivňovaly a umožnily jak provoz mysliveckých aktivit, tak obnovu lesa a produkci kvalitního dříví. Ne vždy se však tento záměr daří.

Co pro to dělají lesníci?

Lesní správa Karlovice podniku Lesy České republiky, s. p. , se intenzivně pokouší řešit tento problém již od dob svého vzniku. Vliv zvěře jelení popřípadě srncí je tady velmi významný. Je dán polohou a konfigurací této lesní správy, která zaujímá polohy od nejvyšších úbočí Pradědu, až po předhůří s nadmořskou výškou cca 450 m. n. m. při úrovni hladiny řeky Opavy na východní hranici lesní správy. Působí zde významný vliv migrace zvěře, která v zimním období sestupuje z vyšších poloh a koncentruje se na poměrně menším území právě v nejnižších polohách lesní správy, kde zimuje a samozřejmě ohrožuje i lesní porosty.

V minulosti byla snaha ochránit nejceněnější části lesa s potenciálem přirozené obnovy velkorysým oplocováním o délce mnoha kilometrů. Od této formy ochrany bylo nutno ustoupit nejen z důvodu vysoké finanční náročnosti, ale také mimořádné náročnosti na údržbu tohoto oplocení, které pokud je poškozeno např. polomem a závada není okamžitě odstraněna, působí naopak kontraproduktivně. V dnešní době dáváme přednost diferencovanému přístupu k této problematice. Zásadním opatřením, jehož význam je především preventivní, je zvýšení přirozené úživnosti lesa a to především zvýšením podílu listnatých dřevin včetně tzv. ostatních neškodících dřevin, které byly dříve vyřezávány jako plevelné, zvýšením podílu přirozené obnovy.

Opatření cílená na ochranu kultur a porostů proti zvěři se provádí v široké škále podle předmětu ochrany místních podmínek a charakteru stanoviště, mezi nejvíce zastoupená opatření patří nátěry kultur repelenty, chránící kultury před okusem - tyto nátěry se provádí v období od časného léta do pozdního podzimu a to podle polohy, ve které se zvěř v tu či onu dobu zdržuje.

Poměrně značné prostředky se vynakládají na oplocování kultur různými typy oplocenek a jejich údržbu. V menší míře se využívá tato forma také v podobě individuální ochrany, kdy se chrání jedinci nejvíce ohrožených druhů dřevin, jako jsou např. všechny druhy jedlí, douglaska a javor klen. Modřín, který je často v mladém věku „obětí“ srnců při vytloukání parůžků, se chrání převážně tzv. „opichováním“ kolíky nebo rozsochami.

Významným druhem ochrany zejména v migračních lokalitách mohou být tzv. přezimovací obůrky pro zvěř, do kterých se uzavírá především jelení zvěř v období strádání, v těchto oborách se přikrmuje a vypouští se na jaře až po nástupu vegetace a zvýšení potravní nabídky ve volné přírodě. Lesní správa Karlovice provozuje jednu takovouto obůrku o výměře 16 ha ve vlastní režijní honitbě Praděd, druhá obora je situována v pronajaté honitbě Ludvíkov a předpokládá se rovněž její uvedení do provozu. Kromě toho je záměrem vybudovat další přezimovací oboru v jedné z níže položených honiteb nejvíce postihovaných zimní migrací zvěře a to za přispění finančních prostředků z evropských fondů.

Co očekáváme od myslivců?

Na území lesní správy Karlovice je myslivost provozována celkem v jedenácti vlastních honitbách, jejichž držitelem je státní podnik Lesy ČR, s. p. a do dvou honiteb v držbě jiných vlastníků jsou začleněny další honební pozemky Lesů České republiky. Z jedenácti honiteb vlastních je jedna honitba režijní, kde provoz myslivosti zajišťuje lesní správa Karlovice a deset honiteb je pronajatých. Nejvýznamnějším druhem zvěře v úhrnu za všechny honitby je zvěř jelení s ročním odlovem cca 150 ks, na druhém místě zvěř srnčí, které se ročně loví přes 100 ks. Tyto druhy zvěře jsou nejvýznamnějšími i z pohledu rizika vzniku škod, i když, ač by se to na první pohled nezdálo, významné škody na kulturách dokáže způsobit i zajíc polní.

Od myslivců - nájemců pronajatých honiteb, očekáváme především odpovědný přístup a seriózní spolupráci při vypracování ročních plánů hospodaření, počínaje sčítáním jarních stavů zvěře. I když je vzhledem ke sněhové pokrývce někdy skutečně problémem zajistit věrohodné údaje, je seriózní přístup k této problematice zásadním předpokladem mysliveckého plánování.

Jedním z problémů, který zvyšuje riziko škod, je nevyhovující poměr pohlaví u srnčí, ale především u jelení zvěře. Proto žádáme nájemce honiteb o důsledné zajišťování odlovu zvěře holé, tj. především srn a laní. Myslivce žádáme, aby věnovali pozornost lokalitám, kde se zvěř koncentruje a snažili se vhodnými opatřeními lovem počínaje a vhodným příkrmováním v období strádání konče, předcházet škodám.

Nepříjemnou záležitostí pro obě strany je otázka náhrady škod způsobených zvěří, kterou musí lesní správa uplatňovat a nájemci hradit. Dlužno podotknout, že nájemci honiteb lesní správy Karlovice přistupují k této záležitosti konstruktivně a škody ve stanoveném termínu hradí – oboustranným zájmem musí být jejich snížení. Záležitostí, která je rovněž v oboustranném zájmu, by mohlo být prodloužení doby lovu u kolouchů, popř. mladých jelenů u zvěře jelení, která by umožnila odlov oslabených, popř. pro chov nežádoucích jedinců, koncentrovaných v oblasti zimních stanovišť. Bohužel tato úprava předpokládá změnu legislativy, která je ovšem zatím v nedohlednu. Chtěli bychom rovněž nájemce spádových honiteb více zainteresovat na participaci na provozu přezimovacích obor v zimním období.

I když i myslivci čelí při zabezpečování své činnosti problémům spojeným především s vysokou turistickou návštěvností předmětných lokalit zejména v období prázdnin a růstu lesních plodin. Ani těžební a pěstební práce v lese nelze například v období vrcholné lovecké sezóny zastavit. Domníváme se, že je zde potenciál pro konstruktivní dialog s nájemci honiteb a viditelný zájem přispět k nastolení potřebného rovnovážného stavu.

Hornoblatenské lesy pozměnila dávná historie

Lesy České republiky spravují v Karlovarském kraji lesních porosty a pozemky v majetku státu. Ty se rozkládají od nejnižších poloh kraje v okolí Ohře až po hřebeny Krušných hor. Na těch nejvýše položených hospodaří Lesní správa Horní Blatná, která sídlí ve stejnojmenném městěčku.

Lesy, které spravuje, byly svědky vývoje osídlení tohoto drsného kraje. Původní pralesovité porosty, tvořené smíšenými lesy, byly během intenzivní těžby a zpracování rud vykáceny a nahrazeny smrkovými monokulturami. Lidská činnost tvář horské přírody i krajiny na mnoha místech trvale pozměnila.

Kolonizace oblasti začala pravděpodobně již ve 14. století díky rostoucí poptávce po cínu.

První prospektoři postupovali původními pralesy proti proudu horských potoků. V jejich náplavách rýžovali od jara do podzimu cínovce. Zimu v horách tehdy nebylo možné přečkat bez odpovídajícího zázemí a zásobování. Po prvních rýžovnicích zůstaly dodnes kolem potoků nepřehlédnutelné stopy v podobě hald štěrku, tzv. sejpů, zbylých po rýžování rudy. Kdysi rušná místa postupem času pohltit horský les.

Trvalé osady začaly vznikat až později, v dobách, kdy byly vyčerpány zásoby cínovce v náplavách a byly zakládány první povrchové i podzemní doly a budována zařízení na zpracování vytěžené cínové rudy. Vznikaly hamry i stoupovny poháněné vodními koly, sloužící k drcení horniny a další zařízení sloužící k rozdrůžování drti plavením. Na mnoha místech vznikaly cínové hutě. V průběhu 16. století došlo k rozkvětu hornictví. Vznikaly hornické osady a horní města – Horní Blatná, Přebuz, Jáchymov či Boží Dar. Bohatá naleziště cínu, stříbra, manganu i dalších kovů přinesla celé oblasti prosperitu. Rozvíjela se i řemesla vázaná na cín. Byly z něj vyráběny předměty denní potřeby, ale i cínové plechy, dráty a bez cínu jako součástí slitin se samozřejmě neobešla výroba zvonů či vojenských zbraní.

Život v oblasti pozměnila druhá polovina 17. století spojená s ničivou třicetiletou válkou a protireformací a rekatolizací obyvatel. Díky ní byla velká část tehdejších horníků s luteránskou vírou nucena odejít do sousedního Saska. Válka sebou přinesla i úbytek obyvatel v důsledku epidemií moru i drancování a válečným útrapám, spojených s přechody a pobyty armád.

Příroda pohltila zbytky dolů

Těžba pokračovala i v 18. století. Díky importu levnějšího cínu z Asie v průběhu 19. století však přestávala být těžba rentabilní a mnoho pokusů o její oživení končilo krachem. K rozvoji došlo ve 30. a 40. letech 20. století. Německý válečný průmysl potřeboval velké množství rud a cínové doly pracovaly na plné obrátky. To sebou přineslo i mnoho utrpení, protože k těžbě byli na západ Čech totálně nasazeni dělníci i váleční zajatci z různých koutů Evropy. Nelidské pracovní podmínky v ubytovacích lágrech a dolech mnozí z nich zaplatili životem. Po válce došlo k odsunu německých obyvatel a vylidnění mnoha horských obcí. Ty v následujících letech často zanikly. Někdejší slávu dolování tak dnes připomínají pouze pomístní názvy a v tichých lesích ukryté štoly, haldy a opuštěné trosky důlních staveb.

Šindelová je obklopena krásnou přírodou

Obec Šindelová nevyniká pouze rekordně nízkými teplotami. Je obklopena kouzelnou horskou přírodou, která svého návštěvníka nezklame v žádném ročním období.

Obec byla založena koncem 15. století a její historie je spojena s těžbou a zpracováním železné rudy, kterou dnes připomíná technická kulturní památka – torzo vysoké pece z roku 1839. Svou tradici zde mělo i sklářství. Za procházku rozhodně stojí unikátní památná modřínová alej, která je tvořena 84 kvalitními modřínovými stromy opadávajícími starými téměř 200 let. Jejich výška dosahuje 40 metrů.

Alej směřuje k loveckému záměčku. Ten zde nechal ve 2. polovině 18. století postavit hrabě František Antonín Nostic pro svou manželku Marii Alžbětu ve stylu rokoka a nesl název „Mes idées“. Původní stavba byla v roce 1898 stržena a potomek rodu, Jan Nostic, nechal na jejím místě vybudovat nový pseudobarokní lovecký zámek, který nese jméno Favorit. V jeho blízkosti stojí dřevěná kaple sv. Huberta a socha tohoto patrona myslivců. Pozornému návštěvníkovi neujde ani poblíž rostoucí cizokrajný strom – jedlovec kanadský. Na areál zámku navazuje bývalá obora, lákající k procházce po síti lesních cest.

Lesy ČR připravují naučnou stezku zaměřenou na pohraniční opevnění

V lokalitě u Křížového buku plánuje Lesní správa Rumburk realizovat naučnou stezku zaměřenou na pohraniční opevnění v Lužických horách z roku 1937. Předpoklad zahájení je v 1. pololetí roku 2011.

Cílem plánované akce je seznámit širokou veřejnost s místními historickými reáliemi v autentickém prostředí.

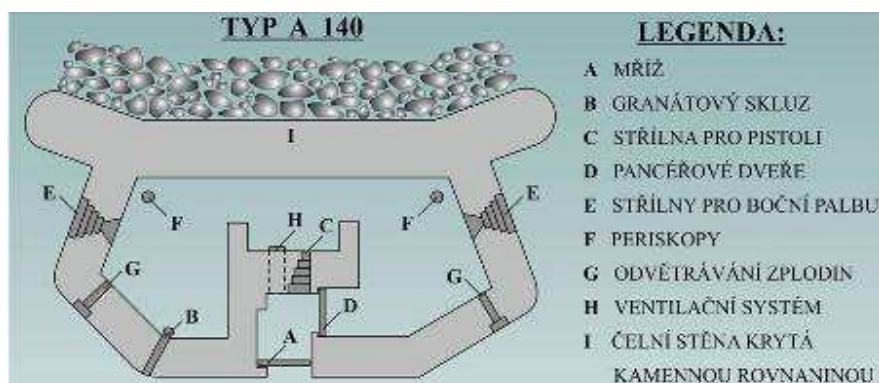
Československo mělo před druhou světovou válkou uzavřené spojenecké smlouvy s Francií, Sovětským svazem (zaměřené proti tehdejšímu Německu) a s Rumunskem a Jugoslávií (proti tehdejšímu Maďarsku). Budovaný systém opevnění měl ztížit postup Wehrmachtu po dobu,

než spojenci (především Francie), stačí mobilizovat a zahájit ofenzívu na západě Německa.

Základním prvkem pevnostních linií byly dva sledy lehkých objektů podél státní hranice a na vnitrozemských příčkách. Těžké objekty se stavěly jen na nejvíce ohrožených lokalitách. Trasy lehkého opevnění byly voleny s ohledem na maximální využití přírodních překážek., které byly doplněny o překážky umělé. Plán výstavby předpokládal realizaci téměř 16 000 objektů lehkého a téměř 1 300 objektů těžkého opevnění. V letech 1935 až 1938 se podařilo dokočit úctyhodných 10 012 objektů lehkého opevnění a 226 izolovaných objektů těžkého opevnění. V době mobilizace, v září roku 1938 byla většina objektů vyzbrojena, obsazena a připravena k obraně.

Řada objektů pohraničního opevnění je v posledních letech předávána Armádou České republiky majitelům pozemků pod objekty. Tento postup je zvolen rovněž v případě pozemků ve správě LČR,s.p. V Lužických horách bylo do dnešní doby převzato celkem devět objektů lehkého opevnění v lokalitách Všemily a Křížový buk (mezi obcemi Líska a Chřibská). Tyto bunkry spadaly pod velení tehdejšího II. armádního sboru a byly součástí „Lehkého opevnění v Lužických horách“, stavebního úseku N1 Studený.

Typickým objektem stavebního úseku N1 Studený je typ A 140:

V lokalitě u Křížového buku plánuje Lesní správa Rumburk realizovat naučnou stezku. Předpoklad zahájení je v 1. pololetí roku 2011. Cílem plánované akce, spadající do „Programu 2000 – zajištění cílů veřejného zájmu u LČR“, je seznámit širokou veřejnost nejen s pohnutou historií a událostmi roku 1938 v našem kraji, ale i s historií čsl. opevnění z let 1935 až 1938 obecně.

Naučná stezka bude navazovat a tvořit funkční celek k bývalé hájovně na Křížovém buku. V bývalé hájovně je umístěna expozice dobové výzbroje a výstroje Československé armády, ukázky vnitřního vybavení objektů lehkého opevnění a množství dobových fotografií a map. To vše z iniciativy znalce problematiky a nadšence pro věc, pana Hamáka. Prohlídky expozice probíhají vždy o víkendech v letní prázdninové sezóně, popř. individuálně po předchozí domluvě u majitele.

Svatohubertská mše v Bělé pod Pradědem

Stalo se již tradicí, že se myslivci a přátelé lovecké hudby setkávají v listopadu na troubené a zpívané Svatohubertské mši v kostele Sv. Jana Křtitele v Domašově.

Nejinak tomu bylo v letošním roce. V pátek 12. listopadu v 18,30 hod. se nejdříve rozezvučel lesní roh Renáty Jeřábkové ze Souboru loveckých trubačů LČR při Lesní správě Jeseník. Následně se dala do pohybu korona myslivců z údolí Bělé, členů Řádu Svatého Huberta, s obrazem svatého Huberta od pana Nasvětila a statným desaterákem.

Průvod byl zakončen místním farářem. Mši celebroidal pan farář P. Mgr. Leszek Rackowiak SDS, přímlyvy za lesníky a myslivce pronesl Ing. Petr Kučák. V průběhu přednesl pan Pavel Bartoš z Řádu svatého Huberta legendu o životě tohoto světce a připomněl jeho stále živý odkaz pro dnešní myslivce a celou společnost. Jak jsem se zmínil již na začátku, jednalo se nejenom o troubenou ale také o

zpívanou mši. Této části se opět velice pěkně zhostily zpěvačky pěveckého sboru při Obci Bělá pod Pradědem pod vedením PaedDr. Hany Zápecové.

Po skončení mše jeseničtí trubači spolu s pěveckým sborem potěšili přítomné několika loveckými skladbami od Josefa Selementa a Petra Vacka.

Závěrem bych chtěl poděkovat všem, kteří se přičinili o zdárný průběh letošní mše: především mysliveckým sdružením Domašovské údolí, Kamzík, Šumárník, Zaječí skok, dále firmě Karsit s.r.o., panu Josefu Planému a zaměstnancům Lesů České republiky, s. p., Lesní správy Jeseník. Velké poděkování si zaslouží Jan Eliáš, který před léty oživil tradici pořádání Svatohubertských mší v Domašově a stal se tak jejím duchovním otcem.

*Ing. Jiří Pňáček, Ph.D.
lesní správce*

Aktualizace platných norem - červen až listopad

Odebírané řady

01 09 Environmentální management

48 Lesnictví

49 Průmysl dřevozpracujících

73 Navrhování a provádění staveb

75 Vodní hospodářství

Odvětvové technické normy

TNV 75 Vodní hospodářství

TNO 83 Odpadové hospodářství

V měsících červnu až listopadu došlo k aktualizaci těchto norem:

Nové normy:

ČSN ISO 14050 (01 0950) Environmentální management - Slovník – 6.2010

ČSN EN 1315 (48 0053) Třídění kulatiny podle rozměrů – 8.2010

ČSN EN 1313-1 (49 0025) Kulatina a řezivo – Dovolené úchytky a přednostní rozměry – 8.2010

ČSN P CEN/TS 839 (49 0663) Ochranné prostředky na dřevo – 6.2010

ČSN EN 46-1 (49 0694) Ochranné prostředky na dřevo – 6.2010

ČSN EN 46-2 (49 0694) Ochranné prostředky na dřevo – 6.2010

ČSN P CEN/TS 15717 (49 2129) Parkety – Všeobecná směrnice pro montáž – 9.2010

ČSN EN 13226 (49 2130) Dřevěné podlahoviny – 6.2010

ČSN P CEN/TS 13307-2 (49 2145) Dřevěné lepené hranoly a přířezy pro nekonstrukční použití – 5.2010

ČSN P CEN/TS 12872 (49 2605) Desky na bázi dřeva – 9.2010

ČSN EN 622-4 (49 2612) Vlákenné desky – Požadavky – 6.2010

ČSN EN 622-5 (49 2612) Vlákenné desky – Požadavky – 6.2010

ČSN 49 3160 Rakve – 11.2010

ČSN EN 848-1 + A1 (49 6123) Bezpečnost dřevozpracujících strojů – 5.2010

ČSN EN 848-2 + A1 (49 6123) Bezpečnost dřevozpracujících strojů – 5.2010

ČSN EN 859 + A1 (49 6126) Bezpečnost dřevozpracujících strojů – 5.2010

ČSN EN 15129 (73 0041) Antiseizmické konstrukční úpravy – 7.2010

ČSN 73 0402 Značky velečin v geodézii a kartografii – 10.2010

ČSN 73 0415 Geodetické body – 10.2010

ČSN 73 0833 Požární bezpečnost staveb – 9.2010

ČSN EN 15254-5 (73 0855) Rozšířená aplikace výsledků zkoušek požární odolnosti – 5.2010

ČSN EN 1366-4 + A1 (73 0857) Zkoušení požární odolnosti provozních instalací – 10.2010

ČSN EN 1366-5 (73 0857) Zkoušení požární odolnosti provozních instalací – 8.2010

ČSN EN 13381-8 (73 0858) Zkušební metody pro stanovení příspěvku k požární odolnosti..... 10.2010

ČSN EN 13238 (73 0859) Zkoušení reakce stavebních výrobků na oheň – 6.2010

ČSN EN 15269-1 (73 0868) Rozšířená aplikace výsledků zkoušek požární odolnosti ...7.2010

ČSN EN ISO 1182 (73 0882) Zkoušení reakce výrobků na oheň – 10.2010

ČSN EN ISO 9239-1 (73 0888) Zkoušení reakce podlahových krytin na oheň – 11.2010

ČSN EN 14490 (73 1055) Provádění speciálních geotechnických prací – 10.2010

ČSN 73 1201 Navrhování betonových konstrukcí pozemních staveb – 9.2010

ČSN 73 1208 Navrhování betonových konstrukcí vodohospodářských objektů – 9.2010
ČSN EN 12350-8 (73 1301) Zkoušení čerstvého betonu – 10.2010
ČSN EN 12350-9 (73 1301) Zkoušení čerstvého betonu – 10.2010
ČSN EN 12350-10 (73 1301) Zkoušení čerstvého betonu – 10.2010
ČSN EN 12350-11 (73 1301) Zkoušení čerstvého betonu – 10.2010
ČSN EN 12350-12 (73 1301) Zkoušení čerstvého betonu – 10.2010
ČSN EN 12390-6 (73 1302) Zkoušení ztvrdlého betonu – 6.2010
ČSN P CEN/TS 12390-11 (73 1302) Zkoušení ztvrdlého betonu – 6.2010
ČSN 73 1350 Zkoušení pórobetonu – 8.2010
ČSN 73 1353 Stanovení součinitele tepelné vodivosti pórobetonu – 8.2010
ČSN 73 1355 Stanovení trvanlivost pórobetonu – 8.2010
ČSN 73 1356 Stanovení délkových změn pórobetonu – 8.2010
ČSN 73 1357 Stanovení kapilárních vlastností pórobetonu – 8.2010
ČSN 73 1358 Stanovení náchylnosti pórobetonu k tvorbě primárních výkvětů – 8.2010
ČSN EN 12269-2 (73 1363) Stanovení soudržnosti ocelové výztuže ... 8.2010
ČSN EN 15304 (73 1367) Stanovení odolnosti autoklávovaného pórobetonu proti zmrazování ... 8.2010
ČSN EN 1999-1-2/NA (73 1501) National Annex – Eurocode 9: Design of aluminium structures – 8.2010
ČSN EN 1999-1-4/NA (73 1501) National Annex – Eurocode 9: Design of aluminium structures – 8.2010
ČSN EN 1999-1-5/NA (73 1501) National Annex – Eurocode 9: Design of aluminium structures – 8.2010
ČSN EN 384 (73 1712) Konstrukční dřevo – 10.2010
ČSN EN 1912 + A4 (73 1713) Konstrukční dřevo – Třídy pevnosti – 9.2010
ČSN EN 1058 (73 1715) Desky na bázi dřeva – 6.2010
ČSN EN 12871 (73 1719) Desky na bázi dřeva – 8.2010
ČSN EN 13670 (73 2400) Provádění betonových konstrukcí – 6.2010
ČSN EN 206-9 (73 2403) Beton – 8.2010
ČSN EN 14250 (73 2814) Dřevěné konstrukce – 7.2010
ČSN 73 4201 Komíny a kouřovody – 10.2010
ČSN EN 1857 (73 4208) Komíny – Konstrukční díly – 10.2010
ČSN EN 1858 (73 4209) Komíny – Konstrukční díly – 6.2010
ČSN EN 12697-5 (73 6160) Asfaltové směsi – Zkušební metody pro asfaltové směsi za horka – 7.2010
ČSN EN 12697-47 (73 6160) Asfaltové směsi – Zkušební metody pro asfaltové směsi za horka – 11.2010
ČSN EN 13036-1 (73 6177) Povrchové vlastnosti vozovek pozemních komunikací a letištních ploch – 11.2010
ČSN P CEN/TS 13036-2 (73 6177) Povrchové vlastnosti vozovek pozemních komunikací a ... - 10.2010
ČSN P CEN/TS 15901-1 (73 6177) Povrchové vlastnosti vozovek pozemních komunikací a ... - 5.2010
ČSN P CEN/TS 15901-2 (73 6177) Povrchové vlastnosti vozovek pozemních komunikací a ... - 5.2010
ČSN P CEN/TS 15901-3 (73 6177) Povrchové vlastnosti vozovek pozemních komunikací a ... - 5.2010
ČSN P CEN/TS 15901-4 (73 6177) Povrchové vlastnosti vozovek pozemních komunikací a ... - 11.2010
ČSN P CEN/TS 15901-5 (73 6177) Povrchové vlastnosti vozovek pozemních komunikací a ... - 5.2010
ČSN P CEN/TS 15901-6 (73 6177) Povrchové vlastnosti vozovek pozemních komunikací a ... - 11.2010
ČSN P CEN/TS 15901-7 (73 6177) Povrchové vlastnosti vozovek pozemních komunikací a ... - 11.2010
ČSN P CEN/TS 15901-8 (73 6177) Povrchové vlastnosti vozovek pozemních komunikací a ... - 5.2010
ČSN P CEN/TS 15901-9 (73 6177) Povrchové vlastnosti vozovek pozemních komunikací a ... - 5.2010
ČSN P CEN/TS 15901-10 (73 6177) Povrchové vlastnosti vozovek pozemních komunikací a ... - 5.2010
ČSN 73 6244 Přečty mostů pozemních komunikací – 8.2010

ČSN EN 13803-2 + A1 (73 6350) Železniční aplikace – Kolej – Parametry návrhu polohy koleje – 7.2010
ČSN EN 15689 (73 6352) Železniční aplikace – Kolej – Výhybky a výhybkové konstrukce – 6.2010
ČSN EN 13848-5 + A1 (73 6359) Železniční aplikace – Kolej – Kvalita geometrie koleje – 10.2010
ČSN EN 13674-4 + A1 (73 6361) Železniční aplikace – Kolej – Kolejnice – 5.2010
ČSN EN 14811 + A1 (73 6363) Železniční aplikace – Kolej – Speciální kolejnice – 5.2010
ČSN EN 13146-9 (73 6375) Železniční aplikace – Kolej – Metody zkoušení systémů upevnění – 6.2010
ČSN EN 12966-1 + A1 (73 7033) Svislé dopravní značení – Proměnné dopravní značky – 6.2010
ČSN ISO 6107-1 (75 0175) Jakost vod – Slovník – 7.2010
ČSN 75 2601 Malé vodní elektrárny – Základní požadavky – 11.2010
ČSN 75 5115 Jímání podzemní vody – 6.2010
ČSN EN 806-4 (75 5410) Vnitřní vodovody pro rozvod vody určené k lidské spotřebě – 9.2010
ČSN EN 15664-2 (75 5470) Vliv kovových materiálů na vodu určenou k lidské spotřebě – 9.2010
ČSN EN 15848 (75 5480) Zařízení na úpravu vody vnitřních vodovodů – 9.2010
ČSN EN 1278 (75 5832) Chemické výrobky používané pro úpravu vody určené k lidské spotřebě – 9.2010
ČSN EN 13177 (75 5883) Chemické výrobky používané pro úpravu vody určené k lidské spotřebě – 9.2010
ČSN EN 12485 (75 5889) Chemické výrobky používané pro úpravu vody určené k lidské spotřebě – 10.2010
ČSN EN 1017 (75 5890) Chemické výrobky používané pro úpravu vody určené k lidské spotřebě – 6.2010
ČSN EN 13052-1 (75 7332) Vliv materiálů na vodu určenou k lidské spotřebě – 10.2010
ČSN ISO 22743 (75 7478) Jakost vod – Stanovení síranů – 11.2010
ČSN ISO 16265 (75 7533) Jakost vod – Stanovení aniontových tenzidů methylenovou modří (MBAS) – 11.2010
ČSN EN 15708 (75 7719) Jakost vod – Návod pro sledování, odběr vzorků a laboratorní analýzu ... – 5.2010
ČSN EN 15843 (75 7725) Jakost vod – Návod pro určení stupně modifikace hydromorfologie řek – 7.2010 ČSN
EN 14701-4 (75 8061) Charakteristika kalů – Filtrační vlastnosti – 8.2010

Opravy a změny norem

ČSN ISO 14004 (01 0904) Systémy environmentálního managementu – 9.2010 Změna Z1
ČSN ISO 14015 (01 0915) Environmentální management – 9.2010 Změna Z1
ČSN ISO 14025 (01 0925) Environmentální značky a prohlášení – 9.2010 Změna Z1
ČSN ISO 14050 (01 0950) Environmentální management - Slovník – 9.2010 Změna Z1
ČSN ISO 14063 (01 0963) Environmentální management – 9.2010 Změna Z1
ČSN 48 2115 Sadební materiál lesních dřevin – 8.2010
ČSN EN 1991-1-4 (73 0035) Eurokód 1: Zatížení konstrukcí – 5.2010 Oprava 2
ČSN EN 1991-1-4 (73 0035) Eurokód 1: Zatížení konstrukcí – 10.2010 Změna A1
ČSN EN 1998-1 (73 0036) Eurokód 8: Navrhování konstrukcí odolných proti zemětřesení – 9.2010 Oprava 1
ČSN EN 1998-1 (73 0036) Eurokód 8: Navrhování konstrukcí odolných proti zemětřesení – 7.2010 Změna Z2
ČSN 73 0037 Zemní tlak na stavební konstrukce – 7.2010 Změna Z1
ČSN EN 1997-2 (73 1000) Eurokód 7: Navrhování geotechnických konstrukcí – 10.2010 Oprava 1
ČSN EN 1996-1-1 (73 1101) Eurokód 6: Navrhování zděných konstrukcí – 6.2010 Oprava 1
ČSN EN 1996-2 (73 1101) Eurokód 6: Navrhování zděných konstrukcí – 10.2010 Oprava 1
ČSN EN 1996-3 (73 1101) Eurokód 6: Navrhování zděných konstrukcí – 10.2010 Oprava 1
ČSN EN 1993-1-1 (73 1401) Eurokód 3: Navrhování ocelových konstrukcí – 6.2010 Oprava 1
ČSN EN 1993-1-6 (73 1401) Eurokód 3: Navrhování ocelových konstrukcí – 6.2010 Oprava 1
ČSN EN 1993-1-8 (73 1401) Eurokód 3: Navrhování ocelových konstrukcí – 7.2010 Oprava 1
ČSN EN 1993-1-9 (73 1401) Eurokód 3: Navrhování ocelových konstrukcí – 6.2010 Oprava 1

ČSN EN 1993-1-11 (73 1401) Eurokód 3: Navrhování ocelových konstrukcí – 6.2010 Oprava 1
ČSN EN 1993-1-12 (73 1401) Eurokód 3: Navrhování ocelových konstrukcí – 6.2010 Oprava 1
ČSN 73 1411 Rozteče, roztečné čáry, průměry šroubů nebo nýtů a těžištní osy ... 9.2010 Změna Z1
ČSN EN 1993-4-1 (73 1441) Eurokód 3: Navrhování ocelových konstrukcí – 6.2010 Oprava 1
ČSN EN 1993-4-2 (73 1442) Eurokód 3: Navrhování ocelových konstrukcí – 6.2010 Oprava 1
ČSN EN 1993-4-3 (73 1443) Eurokód 3: Navrhování ocelových konstrukcí – 6.2010 Oprava 1
ČSN EN 1993-5 (73 1451) Eurokód 3: Navrhování ocelových konstrukcí – 6.2010 Oprava 1
ČSN EN 1993-6 (73 1460) Eurokód 3: Navrhování ocelových konstrukcí – 5.2010 Oprava 1
ČSN 73 1495 Šroubové třecí spoje ocelových konstrukcí – 9.2010 Změna Z1
ČSN EN 1999-1-2 (73 1501) Eurokód 9: Navrhování hliníkových konstrukcí – 10.2010 Oprava 1
ČSN EN 1999-1-4 (73 1501) Eurokód 9: Navrhování hliníkových konstrukcí – 10.2010 Oprava 1
ČSN EN 1999-1-5 (73 1501) Eurokód 9: Navrhování hliníkových konstrukcí – 10.2010 Oprava 1
ČSN EN 1995-1-2 (73 1701) Eurokód 5: Navrhování dřevěných konstrukcí – 9.2010 Oprava 1
ČSN EN 1090-1 (73 2601) Provádění ocelových konstrukcí a hliníkových konstrukcí – 9.2010 Změna Z1
ČSN 73 2601 Provádění ocelových konstrukcí – 9.2010 Změna Z4
ČSN 73 2602 Zhotovování tenkostenných ocelových konstrukcí – 9.2010 Změna Z1
ČSN 73 2611 Úchyly rozměrů a tvarů ocelových konstrukcí – 9.2010 Změna Z5
ČSN EN 13084-7 (73 4220) Volně stojící komíny – 11.2010 Oprava 2
ČSN EN 1993-2 (73 6205) Eurokód 3: Navrhování ocelových konstrukcí – 5.2010 Oprava 1
ČSN 73 6266 Protinázové zábrany mostů přes pozemní komunikace – 7.2010 Změna Z1
ČSN 73 6380 Železniční přejezdy a přechody – 6.2010 Oprava 1
ČSN 73 6660 Vnitřní vodovody – 9.2010 Změna Z3
ČSN EN 1436 + A1 (73 7010) Vodorovné dopravní značení – 6.2010 Oprava 1
ČSN 73 7508 Železniční tunely – 5.2010 Změna Z1
ČSN EN 1302 (75 5816) Chem. výrobky používané pro úpravu vody určené k lidské spotřebě – 6.2010 Oprava 1
ČSN EN 1302 (75 5816) Chem. výrobky používané pro úpravu vody určené k lidské spotřebě – 9.2010 Oprava 2
ČSN EN 1018 (75 5891) Chem. výrobky používané pro úpravu vody určené k lidské spotřebě – 5.2010 Oprava 2
ČSN EN 15030 (75 5892) Chem. výrobky používané pro úpravu vody určené k lidské spotřebě – 5.2010 Oprava 1
ČSN EN 1610 (75 6114) Provádění stok a kanalizačních přípojek a jejich zkoušení – 9.2010 Změna Z1
ČSN 75 7477 Jakost vod – Stanovení rozpuštěných síranů – 5.2010 Oprava 1
ČSN ISO 6060/Z1 (75 7522) Jakost vod – Stanovení chemické spotřeby kyslíku – 6.2010 Oprava 1
ČSN EN ISO 21427-2 (75 7781) Hodnocení genotoxicity měřením indukce mikrojader – 5.2010 Oprava 1

Seznam všech platných norem (pouze výše zmíněných vybraných řad) je na intranetu v sekci Archiv LČR. – program sgArchiv IW – sekce normy.

Ivo Šlesinger

Nové odborné publikace a knihy - listopad 2010

z oboru lesnictví a příbuzných oborů

Forenzní ekotechnika: les a dřeviny

Pavel Alexandr a kolektiv

Monografie představuje stejnojmenný předmět akreditovaný v rámci doktorského studijního programu P3917 Soudní inženýrství, zaměření Forenzní ekotechnika: les a dřeviny, a obdobně v magisterském studijním programu N3917 Soudní inženýrství, obor 3917T003 Realitní inženýrství na Vysokém učení technickém - Ústavu soudního inženýrství MŠMT v roce 2007. Celkem v deseti kapitolách je popsána a vysvětlena tato "interdisciplinární nauka o vědeckém, systémovém zjišťování a posuzování stavů a vazeb znaleckého objektu - s důrazem na les a dřeviny - za účelem jejich ohodnocení pro potřeby soudně-znalecké". Forenzní ekotechnika: les a dřeviny, která je součástí speciálních metod oboru soudní inženýrství, se tedy zabývá relevantními vztahy a kauzalitami reálných znaleckých objektů soustavy les - dřeviny - člověk, získanými prostřednictvím multidisciplinárního přístupu a mezioborového prolnutí, při respektování kvantitativního i kvalitativního ohodnocení. Monografie - díky složení autorského kolektivu a připomínek recenzentů - proto zahrnuje poznatky jednak praktické znalecké činnosti, dále z obou lesnických fakult, ale i přírodovědecké fakulty, Policejního prezidia ČR a DSP. Monografií je také naplněn dosavadní nedostatek informací pro žadatele o jmenování znalcem z hlediska zvládnutí požadavků na formu, ale i obsah znaleckého posudku.

Vyd. Akademické nakladatelství CERM, s.r.o., Brno, 2010

/zakoupeno v Lesnické práci, s.r.o., Kostelec nad Černými lesy, pro technickou knihovnu LČR HK/

Cesta k přírodě blízkému hospodářskému lesu

Milan Košulič st.

Kniha nabízí netradiční pohled na přírodě blízké pěstování lesa. Za podstatné je považováno samo usilování o změnu pěstebních postupů využitím spontánních přírodních procesů. Většina těchto autoregulačních procesů je podmíněna dlouhodobým využíváním přiměřeného zástínu. Velká pozornost je také věnována populační genetice, zejména otázkám vhodného uplatňování dřevin různé růstové strategie - pionýrských a klimaxových - a důsledkům nevhodného pěstování na genotypovou strukturu populací. Z jednotlivých pěstebních metod jsou nejpodrobněji popisovány výběrné principy, kniha se však nevyhýbá ani některým z metod klasického podrostního hospodaření, například kotlíkům. Ačkoliv při výběru metod důsledně vychází z biologických a ekologických požadavků, vždy je dává do souvislosti s ekonomikou hospodaření v duchu axiomu "co je ekologické, je současně i dlouhodobě ekonomické a naopak". Kniha je výsledkem celoživotní zkušenosti autora a jeho příkladně promyšleného přístupu k uplatnění přírodě blízkých postupů při pěstování lesa.

Vyd. občanské sdružení FSC (Forest Stewardship Council) Česká republika, Brno, 2010

/zakoupeno v Lesnické práci, s.r.o., Kostelec nad Černými lesy, pro technickou knihovnu LČR HK/

Textová příručka účastníků kurzu "Praktické zjišťování a ověřování kvality sadebního materiálu lesních dřevin"

Vladimír Foltánek, Antonín Jurásek a Jarmila Nárovcová

Textová příručka určená účastníkům kurzu (Opočno a Albrechtice u Týniště nad Orlicí, 3. 9. 2010), který pořádaly Sdružení lesních školkařů ČR, Brno, a Výzkumný ústav lesního hospodářství a myslivosti, v.v.i., Výzkumná stanice Opočno, s finančním přispěním Ministerstva zemědělství ČR, úseku lesního hospodářství. Cílem kurzu bylo seznámit technické pracovníky zaměstnané ve školkařských provozech s aktuálními požadavky na kvalitu sadebního materiálu lesních dřevin a na konkrétních případech demonstrovat správné používání metod zjišťování normou stanovených morfologických a fyziologických parametrů. Součástí kurzu byly i ukázky biologicky vhodného pěstování krytokořenného sadebního materiálu a možnosti eliminace deformací kořenů.

Vyd. Tribun EU, s.r.o., Brno, 2010

/darováno Výzkumnou stanicí VÚLHM Opočno technické knihovně LČR HK/

Struktura a vývoj lesních porostů na výzkumných plochách v národních parcích

Krkonoš

Stanislav Vacek, Zdeněk Vacek, Otakar Schwarz a kolektiv

Publikace představuje výsledky cílevědomého a seriózního dlouhodobého výzkumu za období let 1976-2010 na trvalých výzkumných plochách v národních parcích Krkonoš z české i polské strany (Krkonošský národní park a Karkonoszki Park Narodowy). Po předchozí publikaci "Obnova lesních porostů na výzkumných plochách v národních parcích Krkonoš", na kterou obsahově navazuje, je tentokrát cílem autorů zachycení jejich statické i dynamické struktury jakožto nutné vědomostní základny pro formování vhodných pěstebních opatření v předmětném území. Podobně jako předchozí monografie uvedených autorů i tato studie vznikla na základě výzkumů řešitelů z řad pedagogů a studentů z Fakulty lesnické a dřevařské České zemědělské univerzity v Praze a Lesnické a dřevařské fakulty Mendelovy univerzity v Brně ve spolupráci se Správou Krkonošského národního parku ve Vrchlabí na 38 trvalých výzkumných plochách v bukových, smíšených (smrkobukových, jedlobukových) a smrkových porostech, v porostech ekotonu horní hranice lesa a v reliktním boru. Monografie je logicky členěna a bohatě ilustrována (tabulky, grafy, obrázky) zejména barevnými fotografiemi, což usnadňuje její studium i při velkém rozsahu, co do počtu stran. Řešená problematika výzkumu struktury a vývoje lesních ekosystémů v národních parcích Krkonoš je z evropského hlediska

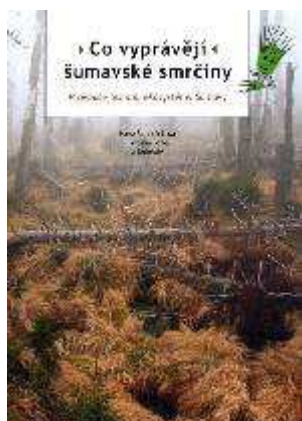
originální v tom, že postihuje stav lesů ještě před počátkem imisně ekologické kalamity a že zahrnuje prakticky celý její průběh včetně následných regeneračních procesů.

Vyd. Lesnická práce, s.r.o., Kostelec nad Černými lesy, 2010.

/zakoupeno u vydavatele pro technickou knihovnu LČR HK/

Co vyprávějí šumavské smrčiny - Průvodce lesními ekosystémy Šumavy

Hana Šantrůčková, Jaroslav Vrba a kolektiv

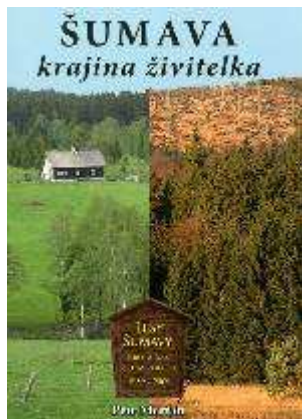
Publikace širokého týmu odborníků se věnuje velmi aktuální problematice unikátních horských smrkových lesů na Šumavě. Autoři populární formou vysvětlují moderní pohled na dynamiku horských smrčin, přibližují nejnovější poznatky vlastních dlouholetých výzkumů šumavských horských ekosystémů i výsledky studií bavorských kolegů. Populární text je doplněn ilustracemi, fotografiemi a odbornými rámečky, které jsou určeny pro ty, kteří se chtějí s problematikou blíže seznámit. Kniha názorně představuje složitý ekosystém horských smrčin, vzájemné dynamické soužití smrku a kůrovce, význam mrtvého dřeva pro obnovu lesa, vývoj lesů na Šumavě od poslední doby ledové i historické využívání šumavských hvozdů člověkem. Desítky grafů, mapek a fotografií názorně dokumentují popisované souvislosti, dlouhodobé důsledky tzv. kyselých dešťů i klimatických změn či účinky různého lesnického hospodaření na citlivé horské ekosystémy, a zároveň uvádějí na pravou míru některé mediální mýty.

Vyd. Správa Národního parku a Chráněné krajinné oblasti Šumava, Přírodovědecká fakulta Jihočeské univerzity a Česká společnost pro ekologii, Vimperk, 2010.

/darováno Správou NP a CHKO Šumava ve Vimperku technické knihovně LČR HK/

Šumava krajina živitelka - Lesy Šumavy: Krutá daň z demokracie 1989-2009

Petr Martan

Po předchozí publikaci "Šumava umírající a ohrožená" (2008) předkládá autor dílo, svým obsahem podstatně rozšířené, které se snaží podchytit ohrožení Šumavy z celé řady aspektů. Zasvěceně a vysoce fundovaně jsou zde popsány východiska a diskuse (většinou jednostranně, bez odezvy u Správy Národního parku Šumava, Ministerstva životního prostředí atd.), které vedly k současnému stavu nekontrolovatelného šíření kůrovce a vzniku rozlehlých holin z těžeb kůrovcem napadených stromů. Autor se snaží poutavým a uceleným způsobem zaznamenat, jak vlastně k takové devastaci došlo. Pokouší se obnažit deformovanou filosofii, propagovanou hesly "nezasahování" a odkazy na "přírodu, která ví, co chce".

Vyd. Komunita pro duchovní rozvoj, o.p.s., Čkyně, 2009, v nakladatelství JUDr. František Talián - Fortuna Praha jako publikaci pro akci "Vývojová ohrožení lesů Šumavy a Předhůří" /druhý dotisk 1. vydání/.
/darováno technické knihovně LČR HK/

Šumava kouzelná a umírající

Milan Váchal

Výpravná kniha přináší letecké snímky jedné z nejkrásnějších přírodních oblastí České republiky. Jejich autorem je profesionální plzeňský fotograf Milan Váchal, který se zabývá náročnou leteckou fotografií. Iniciátorem a vedoucím celého ojedinělého projektu je plzeňský publicista Zdeněk Roučka,

který jako autor kontroverzních textů k fotografiím velmi pečlivě vybíral místa, která bylo třeba vzhledem k počasí někdy i opakovaně nafotit. Fotografování probíhalo systematicky podle přesně stanoveného scénáře a mělo jediný cíl. Na 160 nejlepších snímcích přiblížit čtenářům kouzlo fascinujícího leteckého pohledu na nejznámější, ale i méně známé šumavské hory, hřebeny, jezera, řeky, údolí, louky a obce. Celá kniha je velmi kontroverzní a šokující, protože kromě těchto krás přiblíží zároveň i obrovské plochy zkázy, to znamená místa, kde ještě před několika lety stával zdravý les. Jeho zánik tvrdě předznamenaly kůrovcové kalamity, vichřice a hlavně problematické bezzásahové zóny. Šokující jsou i fotografie dalších utajených míst, kde již les také začíná hynout a zelená barva jehličí se změnila v šedivou.

Vydalo nakladatelství Apollon, Plzeň, 2009

/zakoupeno v síti knihkupců pro technickou knihovnu LČR HK/

Velký obrazový atlas lesa

/Z českého rukopisu "Obrazový lexikon lesa" s přihlédnutím na německé vydání "Das große Bilderlexikon des Waldes". /

Jan Jeník

Naše představy o tom, co je les, jsou většinou úzké, jednostranné. Les je však nesmírně složitý organismus. Všeobecné představy o lese se autor v této knize snaží rozšířit. Snaží se čtenáři přiblížit podstatu tohoto přírodního systému, a to nejen v popisech jednotlivých typů lesa v různých přírodních podmínkách, ale především zaměřením na ekologické souvislosti mezi složkami lesních společenstev. Chce pomoci nazírat na les s vědomím širších přírodních souvislostí, s vědomím důležitosti lesa pro celý život na naší planetě. Názorné, často unikátní černobílé i barevné fotografie s popiskami doplňuje vysvětlující text.

Vyd. Mladé letá, Bratislava, ve spolupráci s Artií, Praha, Bratislava, 1984

/zakoupeno v antikvariátu pro technickou knihovnu LČR HK/

Lesní zákon. Komentář.

Jaroslav Drobník a Petr Dvořák

Lesní zákon z roku 1995 je prvnou ucelenější reakcí na společenskoekonomické změny v České republice po roce 1989. Vyjadřuje snahu vytvořit právní úpravu, která by vyhovovala nejen

požadavkům pro hospodaření na velkých plochách státních lesů, ale i jiných vlastníků, včetně vlastníků menších lesů. Hlavní pozornost je v něm nadále věnována úsilí na zachování lesů, což působí na úpravu harmonizace vztahů spojených jak s produkční, tak i mimoprodukční funkcí lesů. Publikace odpovídá právnímu stavu a judikatuře ke dni 1. 1. 2010. Komentář zpracovali odborníci z Ministerstva zemědělství ČR a Právnické fakulty Univerzity Karlovy.

Vyd. Wolters Kluwer ČR, a.s., Praha, 2010, v edici Komentáře Wolters Kluwer

/zakoupeno v Lesnické práci, s.r.o., Kostelec nad Černými lesy, pro technickou knihovnu LČR HK/

Práce v lese a na pracovištích obdobného charakteru

Pavel Šalamon

Publikace se zaměřuje na bezpečnou práci v lese (pěstební práce, ošetřování stromů, práce ve výškách na stojících stromech, těžba a soustřeďování dříví, manipulace a skladování dříví) a na pracovištích obdobného charakteru (údržba parků, sadů, břehových porostů, okolí pozemních komunikací a obvodu dráhy). Vzhledem k tomu, že vybrané kapitoly podrobně popisují práce s křovinořezy a přenosnými motorovými pilami, včetně časového plánu jejich údržby, bude publikace nezbytným zdrojem informací pro všechny osoby, které s těmito zařízeními pracují nebo je opravují. Publikace obsahuje také několik autentických pracovních úrazů. Pomocí kontrolních otázek v závěru publikace si čtenář ověří, že probíranou problematiku pochopil.

Vyd. ASPI, a.s., Praha, 2009, v edici Bezpečnost práce v praxi

/zakoupeno v Lesnické práci, s.r.o., Kostelec nad Černými lesy, pro technickou knihovnu LČR HK/

Jiří Uhlíř